

Zvieracia matka
Beast Mother

GROSSI
MAGLIONI

Kurátorka / Curator: Lýdia Pribišová

Trvanie / Duration: 11. 3. – 25. 4. 2021

Grossi Maglioni: *Occupazioni: Rozdvojené dieťa / The Split Child*, 2019, vankúše, textilie, železo / pillows, textiles, iron, pohľad na inštaláciu v Maďarskej akadémii v Ríme / installation view at Hungarian Academy in Rome, foto / photo: Sebastiano Luciano

Zvieracia Matka

— *Nie som monštrum. Som matka.*

— *Nie si monštrum, povedal som.*

Ale klamal som. Vlastne som ti chcel povedať, že nie je až také zlé byť netvorom.

— *Dobré vedieť, zlatko.*

S kamennou tvárou si odvrátila zrak, niekam za mňa. Naozaj dobre. Si matka, mama. Si aj monštrum. Ale som ním aj ja, a preto sa nedokážem od teba vzdialiť.¹

Projekt *Zvieracia matka*² sa zameriava na skúmanie materstva, materskej starostlivosti a jej transformačného potenciálu. Vychádza z viacerých ideových línií – z post-feministického a antropologického diskurzu, z psychoanalytickej spisby, zo sci-fi literatúry a filmu, ich teoretickej analýzy, ako i z vlastnej materskej skúsenosti umelkyň a ich interakcie v skupine matiek a detí. Jeho stredobodom je dvojica matka a dieťa, jeho dospievanie, cesta osamostatnenia sa od matky. Grossi Maglioni skú-

majú ikonografiu spojenú s materstvom ako s niečím desivým, kde sa v obraze matky prelína majestátnosť i hrôza. Ich výskum sa odvíja od sugestívneho imaginária, od prehistorických predstáv, v ktorých ženské telo splýva so

¹ Citát z *Krátko žiarime na Zemi / On Earth We're Briefly Gorgeous* od Oceana Vuonga, <https://amzn.to/3bdcoZw>

² Uvažovali sme i nad názvami *Matka - monštrum, matka - beštia*, ktoré však v slovenčine, na rozdiel od taliančiny, zneli príliš negatívne a nepatrične.

živočíšnymi a rastlinnými prvkami³, cez starovekú mytológiu, mágiu, až k sci-fi víziám. Grossi Maglioni načreli do rôznych inšpiračných zdrojov, odkazujú na autorky ako Donna Haraway a jej *The Promises of Monsters*⁴ a na Rosi Braidotti a jej *Mothers, monsters, and machines*⁵, ako aj na sériu *Xenogenesis* Octavie E. Butler. Tieto autorky zdieľajú pohľad na materstvo ako na niečo monštruózne, desivé, ale aj ako na niečo, čo zároveň vyjadruje potenciál prekonať medzidruhovú hranicu. V sci-fi príbehoch je veľa príkladov narodenia hybridného/mimozemského tvora, monštra z tela ľudskej ženy, ako aj koexistencie

dvoch rôznych entít v jednom tele. Pôvodne latinský výraz monštrum označoval božského posla katastrofy. Predtým, ako bol prevedený do starej francúzštiny, predstavoval zvieru mnohých pôvodov: kentaura, gryfa, satyra. Byť monštrum pôvodne znamenalo byť hybridným signálom, majákom: prístreškom a poplašným systémom súčasne.⁶

3 Grossi Maglioni sa inšpirujú výskumom litovskej archeologičky Marije Gimbutas, ktorá venovala osobitnú pozornosť prehistorickým zobrazeniam ženskej tvorivosti a plodnosti, kultu Veľkej bohyně.

4 HARAWAY, Donna. *The Haraway Reader*. New York and London : Routledge, 2004, <https://bit.ly/30aKpTI>

5 BRAIDOTTI, Rosi. *Mothers, monsters, and machines*. In: CONBOY, Katie – MEDINA, Nadia (eds.). *Writing on the Body: Female Embodiment and Feminist Theory*. Columbia : Columbia University Press, 1997, p. 59 – 79.

6 VUONG, Ocean. *Krátko žiarime na Zemi / On Earth We're Briefly Gorgeous*. <https://amzn.to/3bdcoZw>

Jadrom výstavy je príbeh *Occupazioni: nepretržitý dialóg*, ktorý autorky rozvíjali dlhodobo v skupinách matiek a detí počas série stretnutí a workshopov v Ríme, v Novom Sade a inde. Možno si ho vypočúť v rámci výstavy a prečítať vo vystavenej publikácii. Inštalácia pozostáva z dvoch protikladných prostredí, dejísk dvoch kapitol z príbehu. Tmavšie, temnejšie predstavuje jaskyňu, stan starostlivosti, akýsi archetyp príbytku. Definuje konštitučnú potrebu ľudskej spoločnosti: potrebu domova. Je

Grossi Maglioni: *Veľká matka / Beast Mother*, 2021, foto / photo: Martin Marenčin

prívetivým útočiskom, na konci príbehu definovaným nanovo ako mobilné nomádske miesto zdieľané s komunitou. S motívom mobilného obydľia Grossi Maglioni pracujú od roku 2014, keď iniciovali výskum ohľadom okupovania/zabratia súkromných i verejných priestorov. Vzťah medzi mobilnou architektúrou a potrebami malých komunit skúmali v mestskom i v prírodnom prostredí, a práve v rámci tohto výskumu sa začal črtat príbeh. Svetlejšie prostredie predstavuje prázdnotu, ničotu, púšť z príbehu, ktorá však po dotyku s človekom ožíva, zakvitne. Oblak z terčíkov odkazuje na význam zámerného, sústredeného pohľadu, ktorý skúma a vedie k uvažovaniu. Príbehy majú od pradávna magickú liečivú moc. Tento hovorí o matke a dieťati, ktoré sa v rámci svojho vývinu transformovalo, podstúpilo, takpovediac, rituálny iniciačný proces.

Grossi Maglioni: *Zvieracia matka / Beast Mother*, 2021, pohľad do výstavy / exhibition view, foto / photo: Martin Marenčin

Grossi Maglioni: *Occupazioni: Jaskyňa / The Cave*, 2021, rôzne textilie / mixed fabrics, 260 x 260 cm, foto / photo: Martin Marenčin

Každá ochrana so sebou nesie aj obmedzenia. Hneď, ako si dieťa tieto obmedzenia uvedomí, nastane u neho vývoj k väčšej samostatnosti. Pri každom rozchode musíme nanovo definovať našu identitu. Naviac, existuje v každom človeku pud k vyvíjaniu sa, pud k samostatnosti. Krok od symbiózy k individualizácii, od prežívania jednoty s matkou k sebe ako samostatnejšej osobnosti znamená odlúčenie.⁷ V rozprávkach ako *Popoluška*, *O dvanástich mesiačikoch*, *Múdra Vasilisa*, *Pastierka husí* a v mnohých ďalších preto často príliš dobrá vlastná matka⁸ skoro umiera a dcéra dozrieva na svojbytnú bytosť tak, že sa musí sama vyrovnáť s nespravodlivosťou a ťažkosťami. Tematika odpútavania sa od rodičov je teda problematikou lúčenia, po ktorom človek necháva

za sebou rôzne životné priestory, alebo si ich so sebou berie ďalej v pozmenenej symbolickej podobe. Odpútanie sa je namáhavý proces a vyrovnanie sa s princípom zodpovednosti, ktorý z toho plyní, znamená ťažkú prácu. Odmenou je však pocit, že žijeme vlastný život.

⁷ KAST, Verena. *Otcové – dcery, matky – synové. Práce s rodičovskými komplexmi jako cesta k vlastní identite*. Praha : Portál, 2004, z nemeckého originálu *Vater – Töchter, Mutter – Söhne: Wege zur eigenen Identität aus Vater und Mutterkomplexen*. Zürich : Kreuz Verlag GmbH & Co., 1994, s. 33.

⁸ PINKOLA ESTÉS, Clarissa. *Ženy, které běhaly s vlky. Mýty a příběhy archetypů divokých žen*. Praha : Pragma, 2008, z anglického originálu *Women Who Run with the Wolves*. New York : Baltine Books, 1992, 1995, s. 77 – 80.

V aktuálnej situácii, v čase, keď sa kvôli pandémie deti a ich rodičia musia vzdať mnohých svojich potrieb a trávajú spolu dlhší čas ako je obvyklé, je veľmi dôležité posilniť schopnosť vytvárať silné a podporné putá a prežívať vzájomnú blízkosť. Vytvoriť si nástroje na to, ako úspešne čeliť kritickým situáciám. Umelkyne skúmajú, čo znamená byť ženou, matkou a umelkyňou v súčasnej prekarizovanej a rodovo nerovnej spoločnosti.

Vychádzajúc z vlastnej skúsenosti, Grossi Maglioni počas jarného lockdownu publikovali spoločne s umelkyňou menom Sara Basta otvorený list o patovej situácii, v ktorej sa umelkyne – matky v Taliansku ocitli – *Siamo noi le vere mostre!*⁹ a spustil búrlivú a stimulujúcu verejnú diskusiu. Práca na tomto dokumente bola pre umelkyne dôležitým momentom diskusie, v ktorej pokračujú a ktorého cieľom je reflexia a započatie pozitívnej zmeny ohľadom záležitostí týkajúcich sa starostlivosti a materstva na úrovni politickej a sociálnej reality, o čom uvažujú i v rámci svojho umeleckého výskumu. Preme-

9 My sme skutočné výstavy/monštrá. Slovná hračka, mostro znamená v taliančine monštrum, mostra znamená výstava, mostre – monštrá v ženskom rode, ale aj výstavy. <https://bit.ly/3834WY8>

vedie k myšlienke, že blízkosť medzi ľuďmi a vzťah starostlivosti smeruje k vyjednávaniu o identite a že toto vyjednanie umožňuje zmeniť pohľad na vnímanie toho druhého.

Prostredníctvom postavy *zvieracej matky* sa tu zobrazuje komplexnosť tela a zviditeľňujú sa obludné aspekty, ktoré sú v rozpore s prevládajúcimi a v spoločnosti akceptovanými predstavami o ženách i deťoch. Tu sa vynárajú rozmanité tabu a konflikty, ale aj poetické možnosti ponúkajúce iné pohľady na úlohy žien v spoločnosti.

Lýdia Pribišová
kurátorka výstavy

Grossi Maglioni: *Occupazioni: Pozorujúce dieťa / The Observing Child*, 2021, rôzne textilie / mixed fabrics, 260 x 260 cm, foto / photo: Sebastiano Luciano

Grossi Maglioni: *Zvieracia matka / Beast Mother*, 2021, pohľad do výstavy / exhibition view, foto / photo: Martin Marenčin

Beast Mother

— *I'm not a monster. I'm a mother.*

— *You're not a monster, I said.*

But I was lying. Actually, I wanted to tell you that it's not such a bad thing to be an ogre.

— *Good to know that, darling.*

*With a stony face I averted my eyes, looking somewhere behind me. Good, indeed. You're a mother, Mama. And you're a monster too. But I'm one also, and that's why I can never get any distance from you.*¹

The *Beast Mother* project² focuses on examining motherhood, care relationship, and its transformative potential. It comes out of several lines of thinking: post-feminist and anthropological discourse, psychoanalytic writing, sci-fi literature and film and their theoretical analysis, and also from the maternal experience of the artists themselves and their interaction in a group of mothers and children. Its central point is the mother

and child couple. The child and its maturing, the passage to independence from the mother, leading towards the broader society. Grossi Maglioni explore the iconography linked with

¹ Quoted from *On Earth We're Briefly Gorgeous* by Ocean Vuong, <https://amzn.to/3bdcoZw>

² We gave consideration also to such titles as *Mother – Monster*, *Mother – Beast*. In their Slovak versions, however, by contrast with Italian, these sound excessively negative and inappropriate.

Grossi Maglioni: *Occupazioni: Nепpepřitý dialóg / The Perpetual Dialogue*, 2018, dočasná inštalácia vo verejnom priestore v Novo Kulturno Naselje, Nový Sad / temporary installation in the public space of Novo Kulturno Naselje, Novi Sad, vankúše, textílie, laná, autorská kniha / pillows, textiles, ropes, artist's book, foto / photo: Sve Fotke Rale

Grossi Maglioni: *Occupazioni: Narodenie / Nativita*, 2019, dočasná inštalácia vo verejnom priestore v Ríme / temporary installation in the public space in Rome, stan vytvorený v spolupráci s umelkyňami Sara Basta, Mariapia Guendalina Salini / tent made in collaboration of the artists Sara Basta, Mariapia Guendalina Salini, textílie, laná, kamene / textiles, ropes, stones, foto / photo: Mirai Pulvirenti

Grossi Maglioni: *Occupazioni: Pozorujúce dieťa / The Observing Child*, 2021, rôzne textilie / mixed fabrics, 260 x 260 cm, foto / photo: Martin Marenčin

motherhood as something frightful, where majesty and menace overlap in the picture of the mother. Their research unfolds from a suggestive imaginary, from prehistoric ideas in which the female body fuses with

animal and plant elements³, through ancient mythology and magic, to the visions of sci-fi. Grossi Maglioni have drawn upon various sources of inspiration: they refer to authors such as Donna Haraway (*The Promises of Monsters*)⁴ and Rosi Braidotti (*Mothers, Monsters, and Machines*)⁵, as well as

³ Grossi Maglioni are inspired by the research of the Lithuanian archaeologist Marija Gimbutas, who has devoted particular attention to prehistoric depictions of female creativity and fertility and the Great Goddess cult.

⁴ HARAWAY, Donna. *The Haraway Reader*. New York and London : Routledge, 2004, <https://bit.ly/30aKpTI>

⁵ BRAIDOTTI, Rosi. Mothers, monsters, and machines. In: CONBOY, Katie – MEDINA, Nadia (eds.). *Writing on the Body: Female Embodiment and Feminist Theory*, Columbia : Columbia University Press, 1997, pp. 59-79.

Octavia E. Butler's *Xenogenesis* series. These authors share the view of motherhood as something monstrous and appalling, while also being something that expresses a potential to overcome the boundaries of species. In sci-fi stories there are numerous examples of the birth of a hybrid/extraterrestrial creature, a monster, from the body of a human woman, and also of the coexistence of two different entities in one body. The original Latin expression *monstrum* designated a divine portent of catastrophe. Before its adoption in Old French, it had represented an animal of many origins: centaur, gryphon, satyr. To be a monster originally meant to

be a hybrid signal, a beacon, simultaneously a refuge and an alarm system.⁶

⁶ VUONG, Ocean. *On Earth We're Briefly Gorgeous*, <https://amzn.to/3b-dcoZw>

The core of the exhibition is the story *Occupazioni: The Perpetual Dialogue*, which the artists have been developing over the longer term in groups of mothers and children, during a series of meetings and workshops in Rome, Novi Sad, and elsewhere. One may listen to it during the exhibition or read it in the exhibited publication. The installation consists of two contrasting settings, the scenes of two chapters in the story. The darker, gloomier of these represents the cave, but it is quarters for caring, a kind of archetype of a dwelling. It defines a constituent need of human society: the need for a home. This is a welcoming refuge, newly defined at the end of the story as a mobile nomadic place shared with a community. Grossi Maglioni have been working with the motif of the mobile dwelling since 2014, when they initiated research regarding the takeover or occupation of private and public spaces. They explored

Grossi Maglioni: *Occupazioni: Zvieracia matka / Beast Mother*, 2021, rôzne textilie / mixed fabrics, 260 x 260 cm, foto / photo: Sebastiano Luciano

the relationship between mobile architecture and the needs of small communities in the urban and natural settings, and it was in the context of this research that they began to outline the story. The brighter setting represents emptiness, nothingness, the desert in the story, which however, comes to life and flowers after contact with human beings. The cloud of targets refers to the importance of the focused, concentrated gaze, which explores and leads to reflection. From the earliest ages, stories have had a magical healing power. This has to do with the mother and child, who in the context of its development has been transformed, undergoing, so to speak, a ritual process of initiation.

Every protection brings restrictions with it also. The child, on becoming aware of these restrictions, generates a development towards greater independence. After each parting we must newly define our identity. Furthermore, in each human being there is an instinct for evolving, an instinct for independence. The step from symbiosis to individualisation, from experiencing unity with the mother to oneself as a distinct person, involves a severance of the child.⁷ This is why, in stories such as *Cinderella*, *The Twelve Months*, *Vasilisa the Wise*, *the*

Goose Girl, and many others, the main character's own excessively good mother⁸ soon dies and her daughter, in the course of maturing to an independent human being, must survive injustices and hardships. The theme of disengaging oneself

⁷ KAST, Verena. *Otcové – dcery, matky – synové. Práce s rodičovskými komplexy jako cesta k vlastní identite (Fathers – Daughters, Mothers – Sons. Work with Family Complexes as a path to One's Own Identity)*. Praha : Portál, 2004, from the German original *Vater – Töchter, Mutter – Söhne: Wege zur eigenen Identität aus Vater und Mutterkomplexen*. Zürich : Kreuz Verlag GmbH & Co., 1994, p. 33.

⁸ PINKOLA ESTÉS, Clarissa. *Women Who Run with the Wolves*. New York : Baltine Books, 1992, 1995, pp. 77-80.

from parents is thus an issue of separation, after which people leave behind them a variety of life spaces or take them with them further in a changed symbolic form. Disengaging oneself is a strenuous process and the principle of responsibility, which results from it, involves great effort. What we gain, however, is the feeling that we are living our own lives.

In the current situation, when the pandemic obliges children and their parents to sacrifice many of their needs and spend a longer time together than is usual, it is very important to strengthen the capacity to forge strong and supportive bonds and survive the mutual closeness. To create instruments for successfully confronting critical situations. The artists are exploring what it means to be a woman, a mother and an artist in the currently precarised and gender-unequal society. Proceeding from their own experience, during the spring lockdown Grossi Maglioni, together with another artist Sara Basta, published an open letter about the stalemate situation where artist-mothers in Italy found themselves, *Siamo noi le vere mostre!*⁹, launching a vigorous and stimulating public discussion. For the artists their work on this document was an important moment in their continuing discussion: their aim is to stimulate thinking and the initiation of positive change, regarding caring and motherhood, in the political and social reality which they are addressing in their research. The

transformation of woman to mother, generated by the need for care, leads to the thought that closeness between people and the

⁹ We are real exhibitions / monsters. The word is wordplay. Mostro means monster in Italian, mostra means exhibition, mostre – monsters in the female gender, but also exhibitions. <https://bit.ly/3834Wy8>

care relationship leads to a negotiation about identity, and that this negotiation makes it possible to change the perspective whereby one sees the other. Via the figure of the *beast mother*, the complexity of the body is depicted, and monstrous aspects, which are in contradiction to the prevailing and socially accepted ideas of women and children, are made visible. Diverse taboos and conflicts come to the surface here, but so also do poetic possibilities, offering different perspectives on the tasks of women and society.

Lýdia Pribišová
exhibition curator

Grossi Maglioni: *Occupazioni: Jaskyňa / The Cave*, 2021, laná, kamene, rôzne textilie / ropes, stones, mixed fabrics, variabilné rozmery / variable dimensions, foto / photo: Martin Marenčin

Bio

GROSSI MAGLIONI (Francesca Grossi a Vera Maglioni, *1982, Rím, Taliansko) začali spolupracovať v roku 2006. Pracujú s performatívnymi, divadelnými a participatívnymi princípmi, realizujú site-specific inštalácie, workshopy. Vychádzajú z poznatkov z antropológie, rodových štúdií, ale aj z prvkov vypožičaných z populárnej kultúry ako sci-fi, kabaret a pod. V poslednom čase sa sústreďujú na edukatívne projekty, prácu s detským divákom a rodičmi. Tvorba Grossi Maglioni bola prezentovaná v galériách, múzeách a akademických inštitúciách, vrátane: *Accademia di Ungheria*, Rím (IT); *Novo Kulturno Naselje*, Nový Sad (RS); *Istituto Svizzero*, Rím (IT); *AlbumArte*, Rím (IT); *American Academy*, Rím (IT); *Viafarini*, Milan (IT); Múzeum, MACRO, Rím (IT); *Verkstad för konst*, Norrköping (SW); *ERBA Ecole Régionale des Beaux Arts de Besançon* (FR); Múzeum *Konstall*, Vasa (FI). Zúčastnili sa mnohých rezidencií, medzi nimi napríklad: *Magic Carpets Residency*, Nový Sad (RS); *Rupextre*, rezidencia pre umelcov a antropológov, Matera (IT); *Svenska konstskolan*, Nykarleby (FI). Dvojica bola v rokoch 2008 až 2014 súčasťou medzinárodnej výskumnej platformy pre performatívne umenia, vedu a technológie, *Vision Forum*, sídliacej v Švédsku.

grossimaglioni.com

LÝDIA PRIBIŠOVÁ (*1980, Bratislava, Slovensko) je kurátorka a historička umenia pôsobiaca v Bratislave. Od roku 2006 je editorkou *Flash Art Czech & Slovak Edition*, od roku 2015 zastáva pozíciu šéfredaktorky. V rokoch 2013 – 2015 pôsobila ako koordinátorka projektov v *tranzit.sk*. V roku 2012 založila neziskovú platformu *PILOT*. V rokoch 2007 a 2011 bola spolukurátorkou slovenskej sekcie na *Prague Biennale* a v roku 2019 *Kaunas bienále v Litve*. Bola hosťujúcou kurátorkou galérie *HIT*, kde pripravila program na rok 2019. V roku 2013 získala doktorát na univerzite *La Sapienza* v Ríme. Tému jej výskumu spracovala v publikácii *La Quadriennale di Roma. Da ente autonomo a fondazione (Kvadriennale v Ríme. Od verejného orgánu k nadácii)*, ktorú vydala v roku 2016. Lýdia Pribišová je prezidentkou slovenskej sekcie *Medzinárodnej asociácie kritikov AICA (Association Internationale des Critiques d'Art)*. Spolupracovala s viacerými inštitúciami a galériami v rôznych krajinách (výber): Múzeum *MAXXI*, *AlbumArte*, *Akadémia umení v Ríme*, *Viafarini* v Miláne; *Kunsthalle v Aténach*; Múzeum umenia v *Cluj-Napoca*; *Národná galéria v Tirane*, *Oi Futuro v Riu De Janeiro*; *Centrum pre umenie a urbanistku v Berlíne*; Múzeum súčasného umenia v *Novom Sade*; Múzeum moderného a súčasného umenia v *Rijeke*; *ISCP* v New Yorku; *tranzit.org*; *Kunsthalle Bratislava*; galériami *HIT*, *Medium* a *SPACE* v Bratislave.

Výstava je realizovaná v spolupráci s Talianskym kultúrnym inštitútom.

Bio

GROSSI MAGLIONI (Francesca Grossi and Vera Maglioni, *1982, Rome) began their collaboration in 2006. They work with performative, theatrical and participative principles and create site-specific installations and workshops. They take their starting points from findings in anthropology and gender studies, and also from borrowed elements of popular culture such as sci-fi, cabaret, and so on. In recent times, they have focused on educational projects and work with the child viewer and parents. Grossi Maglioni's work has been exhibited in galleries, museums and academic institutions, including: *Accademia di Ungheria*, Rome (IT); *Novo Kulturno Naselje*, Novi Sad (RS); *Istituto Svizzero*, Rome (IT); *AlbumArte*, Rome (IT); *American Academy*, Rome (IT); *Viafarini*, Milan (IT); *MACRO Museum*, Rome (IT); *Verkstad för konst*, Norrköping (SW); *ERBA Ecole Régionale des Beaux Arts de Besançon* (FR); *Konstall Museum*, Vasa (FI). They have participated in a number of residencies, among which: *Magic Carpets Residency*, Novi Sad (RS); *Rupextre*, residency for artists and anthropologists, Matera (IT); *Svenska konstskolan*, Nykarleby (FI). From 2008 to 2014, the duo has been part of the international research platform for performance arts, science and technologies *Vision Forum*, based in Sweden.

grossimaglioni.com

LÝDIA PRIBIŠOVÁ (*1980, Bratislava, Slovakia) is a curator and art historian based in Bratislava. Since 2006, she is *Slovak editor of Flash Art Czech & Slovak Edition*, since 2015 managing editor. 2013 – 2015 she used to work as project coordinator in *tranzit.sk*. In 2012 she founded nonprofit initiative *PILOT*. In 2007 and 2011 she co-curated Slovak section of *Prague Biennale*, in 2019 she co-curated *Kaunas Biennial in Lithuania*. In 2019 she was guest curator of *Hit Gallery*, preparing the whole year program. In 2013 she obtained PhD degree at the *University La Sapienza in Rome*, in 2016 she published the book *La Quadriennale di Roma. Da ente autonomo a fondazione (Quadriennale of Rome. From Public Body to Foundation)* based on this research. Lýdia Pribišová is the *President of the Slovak section of the International Association of Art Critics AICA*. She collaborated with many institutions and galleries in various countries (short selection): *Museum MAXXI* and *AlbumArte*, *Accademia di Belle Arti di Roma* in Italy; *Kunsthalle Athena* in Greece; *Museum of Art in Cluj-Napoca*, *National Gallery in Tirana*, *Oi Futuro* in Rio De Janeiro; *Zentrum für Kunst und Urbanistik in Berlin*, *Museum of Contemporary Art in Novi Sad*, *Museum of Modern and Contemporary Art in Rijeka*, *ISCP* in New York, *tranzit.org*, *Kunsthalle Bratislava*, *Hit Gallery*, *Medium Gallery* and *SPACE* in Bratislava.

The exhibition is held in cooperation with the Italian Cultural Institute.

KHB

Kunsthalle
Bratislava

Kurátorka výstavy / Exhibition Curator: Lýdia Pribišová

Text / Text © Lýdia Pribišová

Grafický dizajn / Graphic design: Eva Šimovičová

Produkcia a inštalácia / Production and installation: Magdaléna Fábryová, Jozef Tyrol

Preklad / Translation: John Minahane

Fotografie / Photographs: Sebastiano Luciano, Mirai Pulvirenti, Sve Fotke Rale

ISBN: 978-80-972754-8-8

Riaditeľ KHB / Director of the KHB: Jen Kratochvíl

Asistentka riaditeľa / Assistant of the Director: Jana Babušiaková

Hlavná kurátorka / Main Curator: Nina Vrbanová

Kurátorka / Curator: Lýdia Pribišová

PR a fundraising / PR and fundraising: Lila Rose

Edičné aktivity / Editorial activities: Erik Vilím

Vzdelávacie programy / Educational programmes: Daniela Čarná, Lucia Kotvanová

Hlavný ekonóm / Chief Economist: Rastislav Weidling

Kunsthalle Bratislava
Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava
Slovenská republika /
Slovak Republic

OTVORENÉ / OPEN
Pon – Ned: 12:00 – 19:00 /
Mon – Sun: 12 – 7 p.m.
Uto: zatvorené / Tue: closed

www.kunsthallebratislava.sk

Vstupné dobrovoľné / Voluntary fee

Sledujte nás / Follow us: Instagram, Facebook, Youtube @KunsthalleBratislava

Grossi Maglioni: *Occupazioni: Rozdvojené dieťa / The Split Child*, 2019, vankúše, textilie, železo / pillows, textiles, iron, detail inštalácie v Maďarskej akadémii v Ríme / detail installation view at Hungarian Academy in Rome, foto / photo: Sebastiano Luciano

Zriaďovateľ
Founder

Partner výstavy
Partner of the Exhibition

Mediálni partneri
Media Partners

.tasr.

:RADIO DEVÍN

CITYLIFE.SK
CO SA ČEĽ V BRATISLAVE A OKOLI

Flash Art

GoOut